

Ontroerend drama zonder sentiment

TONEEL De muurspecht, Bellevue Lunchtheater. Tekst: Willem de Vlam, regie: Paul Knieriem, spel: Marcel Hensema en Carola Arons. Gezien: 17/2 Theater Bellevue, aldaar t/m 10/3.

★★★★☆

Wat doe je op de laatste dag van je leven? Emma (Carola Arons), ooit een vooraanstaande journaliste voor een vermaarde krant, lijdt aan alzheimer. Vanavond komt de dokter met het verlossende einde. Haar man Jacob (Marcel Hensema), staat haar liefdevol bij. Ze praten over hun leven, kijken dia's van vroeger en wachten op een teken van leven van hun zoon, die al jaren niet van zich heeft laten horen. Hensema trapt af met een aangrijpende monoloog van onbeantwoorde voicemailberichten aan de afwezige zoon.

De afspraak was dat het einde moet komen zodra Emma geen boeken meer kán lezen. Later werden dat detectives en toen films. "Maar ik durfde niet," zegt Emma. Toch moet het deze avond gebeuren, want iemand die Nijntje niet meer kan volgen, kun je niet een spuitje geven." We moeten Nijntje vóór zijn," vindt Emma.

De muurspecht is geschreven door Willem de Vlam (1976). Het verhaal doet denken aan *Amour*, de bijzonde-

re film over een ouder echtpaar van Michael Haneke. De vrouw glijdt weg, de man, nog altijd verliefd op zijn bejaarde vrouw, doet wat hij kan en verlost haar uit haar lijden.

Willem de Vlam voegt aan het ontroerende drama van aftakeling, liefde en een zelfgekozen dood een historisch kader toe. Emma en Jacob werden verliefd tijdens de speech van John F. Kennedy in Berlijn. Emma reisde regelmatig naar het Oostblok. De val van de Muur staat symbool voor haar eigen einde. De muurspechten zijn de mensen die de muur kapot sloegen.

Het is die geschiedenisles die afleidt van het echte drama. Onwillekeurig denk je na over de jaartallen en hoe oud Emma zou zijn. Dat is jammer. Waar het echt om gaat, en wat De Vlam in zijn tekst mooi laat zien, is de keuze voor de dood uit angst niet meer de mens te zijn die je was. Emma en Jacob zijn een stel op een vloer bedekt met opengeslagen boeken. Zij bestaan bij de gratie van klaarheid van geest.

Knap is hoe De Vlam in zijn tekst en Hensema en Arons in hun spel het verdrietige gegeven met scherpste en humor brengen. *De muurspecht* wordt geen moment sentimenteel en toch kom je aangeslagen weer buiten.

LORIANNE VAN GELDER